

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2CoSr/2/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7816209458
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Slovinská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7816209458.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a sudcov JUDr. Ľuboša Kunaya a JUDr. Aleny Mikovej v spore žalobkyne G. J., narodenej X.X.XXXX, bývajúcej v D. č.XXX, zastúpenej JUDr. Hedvigou Gallovou, advokátkou, so sídlom v Bratislave, Zámocká č. 26, proti žalovanému : EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpenému : TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, o zrušení rozhodcovského rozsudku, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 8Csr/1/2017-112 zo dňa 13.7.2017 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

P r i z n á v a žalobkyni proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Rožňava ako súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zrušil rozhodcovský rozsudok stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom v Bratislave, Vansovej č. 2, zriadený záujmovým združením právnických osôb Asociácia pre arbitráž, so sídlom v Bratislave, Rusovská cesta 15, sp. zn. SRSApA 12006/16 zo dňa 8.8.2016. Žalobkyni priznal náhradu trov konania podľa pomeru úspechu v spore vo výške 100 %. Žalovaného zaviazal uhradiť na účet Slovenskej pošty, a.s. prostredníctvom prevádzkovateľa platobného systému eKoloK, Slovenská pošta, a.s., so sídlom v Banskej Bystrici, Partizánska cesta 9, IČO: 36 631 124 súdny poplatok zo žaloby vo výške 331,50 € na základe pripojeného platobného predpisu, v lehote 10 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Rozhodol tak o žalobe žalobkyne, ktorou sa domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku zo dňa 8.8.2016 č.k. SRSApA 12006/16, ktorý bol vydaný rozhodcom Mgr. Petrom Senovským zo Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, ktorým bola zaviazaná na úhradu sumy 1.051,88 € s príslušenstvom v prospech žalovaného. Žalobkyňa žalobu odôvodnila tým, že dňa 10.11.2005 uzavrela s právnym predchodcom žalovaného Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, v zmysle ktorej jej mal byť poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 18.000,00 Sk (597,49 €) s neskorším navýšením úverového rámca na 24.000,00 Sk (796,65 €). Napriek riadnemu splácaniu úveru s mesačnými splátkami po 23,24 € a zaplateniu sumy vo výške 1.860,72 €, pôvodný veriteľ postúpil zvyšnú časť pohľadávky vo výške 1.301,88 € s príslušenstvom na žalovaného Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 18.10.2013. Po opakovaných osobných návštevách žalovaného, v snahe zachrániť svoj majetok podpísala mu všetky písomnosti, ktoré jej predložil, a tak podpísala dňa 27.3.2014 aj Dohodu o uznaní záväzku a Rozhodcovskú zmluvu, pričom vôbec nerozumela obsahu týchto listín, pretože konala pod tlakom a v strese. Jednoznačne išlo o spotrebiteľský typ zmluvy a žalobkyňa mala za to, že nie všetky dojednané podmienky v zmluve sú platné. Žalobkyňa žalobou uplatnený nárok neuznáva ako celok a má za to, že žaloba na rozhodcovskom súde bola podaná neoprávnene a nedôvodne, pretože nie je

si vedomá žiadneho dlhu voči žalovanému. Nesúhlasila s rozhodnutím rozhodcovského súdu, ktorý jej bol doručený a domáhala sa jeho zrušenia z dôvodov uvedených v § 40 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v zmysle písm. a/, c/, d/, j/ tohto ustanovenia, pretože rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania a má za to, že pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné predpisy na ochranu práv spotrebiteľa. V prípade úspechu si uplatnila náhradu trov konania.

3. Žalovaný nesúhlasil so žalobou žalobkyne, ani s jej tvrdeniami, že nerozumela obsahu podpísaných listín a konala pod tlakom a v strese a tieto tvrdenia považoval za účelové. Okolnosti, za akých došlo k uzatvoreniu dohody a rozhodcovskej zmluvy vyplývajú zo žalobcom vypracovaného a podpísaného dotazníka k Dohode, ktorý žalovaný priložil do spisu ako svoju prílohu. Žalobkyňa po uplynutí zákonnej lehoty napriek výzve žalovaného neoznačila stály rozhodcovský súd a ani neodmietla rozhodcovské konanie. V zmysle § 73 ods. 8 ZoSRK, preto žalovaný podaním zo dňa 27.4.2016 žalobkyni oznámil výber stáleho rozhodcovského súdu, čím došlo aj k zákonnému zloženiu právomoci na prejednanie predmetného sporu. Vo veci konajúci rozhodcovský súd následne vo svojom konaní posúdil predmetnú zmluvu, ako aj nároky z nej vyplývajúce, vykonal potrebné dokazovanie a následne rozhodol. Žalobkyni bola rozhodcovským súdom riadne doručená žaloba, spolu s výzvou na predloženie žalobnej odpovede. Žalobkyňa (v rozhodcovskom konaní žalovaná spotrebiteľka) však zostala nečinná v lehote určenej rozhodcovským súdom a žalobnú odpoveď nedoručila do dňa vydania rozhodcovského rozsudku (8.8.2016). Napokon uviedol, že z rozhodcovského spisu vyplýva, že žalobkyni bol doručený rozhodcovský rozsudok 26.8.2016, márne jej preto uplynula trojmesačná lehota ustanovená v § 46 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní na zrušenie tohto rozhodcovského rozsudku. Žalobkyňa túto lehotu zmeškala, pretože žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku bola na súde podaná dňom 20.12.2010. Žalovaný navrhol, aby žalobu ako nedôvodnú súd zamietol a žalovanému priznal plný nárok na náhradu trov konania.

4. Žalobkyňa odmietla tvrdenie žalovaného, že by bola v konaní pred rozhodcovským súdom nečinná, pretože na výzvu rozhodcovského súdu zo dňa 15.6.2016 podala písomné stanovisko prostredníctvom zvolenej advokátky dňa 3.8.2016 a doručila ho rozhodcovskému súdu. Tvrdila, že podľa nej žalobná odpoveď bola podaná v určenej lehote, lehota 30 dní od doručenia výzvy a vo výzve rozhodcovského súdu určená, nie je lehotou prepadnou. Rozhodcovský súd vyhlásil rozsudok dňa 8.8.2016 aj napriek písomnému stanovisku k výzve, ktoré už v čase rozhodovania mal doručený. Žalobkyni bol rozhodcovský rozsudok doručený prostredníctvom právnej zástupkyne dňa 15.12.2016, žaloba bola podaná 20.12.2016, teda v zákonnej lehote. Celú záležitosť na základe plnomocenstva prevzala jej právna zástupkyňa a žalobkyňa uviedla, že nemá vedomosť o tom, že jej bol dňa 26.8.2016 doručený rozhodcovský rozsudok.

5. Žalovaný naďalej tvrdil, že rozhodcovský rozsudok bol doručený žalobkyni 26.8.2016, a preto lehota na podanie lehoty o jeho zrušenie (trojmesačná) márne uplynula 26.11.2016. Rozhodcovský súd doručoval rozhodcovský rozsudok do vlastných rúk priamo žalobkyni, nakoľko v čase jeho doručovania nemal vedomosť o tom, že žalobkyňa si zvolila zástupcu. Ak bol aj právny zástupcovi žalobkyne rozhodcovský rozsudok neskôr zo strany rozhodcovského súdu zasielaný, s najväčšou pravdepodobnosťou zasielal rozhodcovský súd tento rozsudok duplicitne, a to po zistení, že po vydaní a doručovaní rozhodcovského rozsudku do vlastných rúk žalobkyni bola oneskorene doručená žalobná odpoveď zo strany právnej zástupkyne žalobkyne.

6. Za použitia ust. § 46 ods. 1,2 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalobkyňa podala žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku v zákonnej trojmesačnej lehote. Z vyžiadaného rozhodcovského spisu Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž sp. zn. SRSAspA 12006/16 vyplýva, že žalobkyňa sa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne vyjadрила ku výzve zo strany Rozhodcovského súdu dňa 3.8.2016 a priložila aj plnomocenstvo na zastupovanie pre túto advokátku. Uvedené dokumenty boli rozhodcovskému súdu doručené dňa 12.8.2016. Rozhodcovský súd rozhodol rozsudkom 8.8.2016, ktorý bol doručený dvakrát, žalobkyni dňa 26.8.2016 a jej právnej zástupkyne dňa 15.12.2016, ktorá dňa 20.12.2016 podala žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Súd mal za to, že minimálne v čase rozhodovania, respektíve expedovania rozhodcovského rozsudku bolo rozhodcovskému súdu známe, že žalobkyňa je v rozhodcovskom konaní právne zastúpená, a preto Stály rozhodcovský súd rozhodcovský rozsudok správne doručoval právnej zástupkyne žalobkyne, aj keď s väčším časovým

odstupom. Súd dospel teda k záveru, že počiatok trojmesačnej lehoty na podanie žaloby na zrušenie rozhodcovského rozsudku začal plynúť až dorúčením tohto rozsudku právnej zástupkyňi žalobkyne.

7. Právny vzťah medzi stranami sporu bol založený zmluvou o úvere, ktorá bola uzavretá 10.11.2005, avšak rozhodcovská zmluva a dohoda boli podpísané dňa 17.3.2014. Vzhľadom na prechodné ustanovenia uvedené v § 73 ods. 1,2,3 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní súd pri posudzovaní nárokov žalobkyne na zrušenie rozhodcovského rozsudku, vydaného 8.8.2016 podľa platnej právnej úpravy teda konal a rozhodoval podľa zákona č. 335/2014 Z.z., avšak pri posudzovaní rozhodcovskej zmluvy uzavretej 27.3.2014 v konaní podľa vtedy platnej právnej úpravy, postupoval podľa zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Rozhodoval teda na základe ustanovení tohto zákona v znení platnom a účinnom v čase podpísania rozhodcovskej zmluvy, teda do 31.12.2014. Na základe ustanovení zákona č. 244/2002 Z.z. (§ 3, § 4) dospel k záveru, že prípadná námietka žalobkyne ohľadne neplatnosti rozhodcovskej zmluvy nie je dôvodná, pretože žalobkyňa uzavrela individuálne dohodnutú rozhodcovskú zmluvu pre prípad riešenia sporov súvisiacich s predmetnou zmluvou o úvere a z obsahu rozhodcovskej zmluvy jednoznačne vyplynulo, že bolo dohodnuté, že spory sa budú riešiť pred Stálym rozhodcovským súdom alebo pred príslušným súdom Slovenskej republiky.

8. Následne súd prvej inštancie citoval ust. § 45 ods. 1,2,3, § 47 ods. 1,2 zákona č. 335/2014 Z.z. a dospel k záveru, že dôvodom na zrušenie rozhodcovského rozsudku bolo ust. § 45 ods. 1 písm. i/ zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, nakoľko pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu. Predložená zmluva je totiž predtlačný formulár, bežne používaný žalovaným a po preskúmaní súdom tento dospel k záveru, že zmluva neobsahuje zákonné náležitosti v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Následne použil ust. § 52 ods. 1, § 53 ods. 1,4 Občianskeho zákonníka, ale aj § 2, § 4 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 30.6.2006, t.j. v čase uzavretia zmluvy o úvere. Na základe týchto ustanovení zmluva o úvere uzavretá medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného dňa 10.11.2005 je zmluvou spotrebiteľskou a neradi sa režimom Obchodného zákonníka. Ako taká je v rozpore s ust. § 4 ods. 2 písm. a/, g/, i/, ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože neobsahuje vyžadované náležitosti, ročnú úrokovú sadzbu, sumu, počet a termíny splátok, istiny úrokov a iných poplatkov, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. V zmluve je uvedená mesačná splátka 19,91 € (600,- Sk) bez uvedenia počtu a termínu splátok, pričom z toho ani nevyplýva aká je výška splátok istiny, aká je suma splátok, aká je výška iných poplatkov. Právny predchodca žalobcu v zmluve uviedol len celkovú splátku, z ktorej nie je možné zistiť jednotlivé zložky. Neuvedenie týchto zákonom predpísaných náležitostí, a to najmä ročnej úrokovej sadzby, ročnej percentuálnej miery nákladov, ale aj sumu a termíny splátok istiny úrokov a poplatkov sa považuje za neprijateľné zmluvné podmienky a ako také v zmysle § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka tieto podmienky považoval za neplatné. Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa úver na základe tejto zmluvy čerpala, zmluva o spotrebiteľskom úvere je platná, avšak podľa § 4 ods. 2 písm. g/ a ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch je úver bezúročný a bez poplatkov. Takéto uzatváranie spotrebiteľskej zmluvy považoval za nekalú obchodnú prax veriteľa a odôvodnil, prečo v predmetnom spore nemá vplyv na právne posúdenie veci vnútroštátnym súdom ani rozsudok Súdneho dvora Európskej únie č. C-42/15.

9. Napriek týmto zisteným skutočnostiam rozhodcovský súd nepostupoval v zmysle platnej právnej úpravy a svojím rozhodnutím zaviazal žalobkyňu a plnenia, ktoré boli v rozpore so zákonom, a preto bolo potrebné žalobe vyhovieť a rozhodcovský rozsudok podľa § 45 ods. 1 písm. i/ zákona č. 335/2014 Z.z. o rozhodcovskom konaní zrušiť.

10. Výrok o náhrade trov konania sa oprel o ust. § 255 ods. 1 CSP a vzhľadom k tomu, že žalobkyňa bola plne úspešná v spore, priznal jej náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100%, pričom o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

11. O povinnosti žalovaného uhradiť súdny poplatok rozhodol v zmysle ust. § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. v znení neskorších predpisov o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov.

12. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. K nesprávne posúdeniu došlo z toho dôvodu, že pokiaľ súd posúdil žalobu ako podanú včas, rozhodol nesprávne. Poukázal na to, že žalobkyňa obdržala výzvu Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 15.6.2016, aby sa v lehote 30 dní vyjadrila a zaslala žalobnú odpoveď a túto výzvu prevzala dňa 2.7.2016. Podľa žalovaného posledným dňom na vyjadrenie preto bol deň 1.8.2016. Žalobkyňa sa však vyjadrila k žalobe prostredníctvom svojej právnej zástupkyne až podaním zo dňa 3.8.2016, ktoré bolo Stálemu rozhodcovskému súdu doručené 12.8.2016, ktorý však medzi tým už rozhodol rozsudkom dňa 8.8.2016. Tento rozhodcovský rozsudok bol doručovaný dvakrát. Prvýkrát žalobkyni dňa 26.8.2016 (ide o dátum doručenia) a druhýkrát bol doručený jej právnej zástupkyne 15.12.2016. Žalovaný opakovane poukázal, že žalobkyňa nedodrжала lehotu na zaslanie žalobnej odpovede Stálemu rozhodcovskému súdu k žalobe. Zaslala toto vyjadrenie oneskorene a žalobná odpoveď bola doručená rozhodcovskému súdu až po rozhodnutí vo veci samej. Rozhodcovský súd v súlade so svojou povinnosťou vyplývajúcou z § 33 ods. 2 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní doručil účastníčke spotrebiteľského rozhodcovského konania (v tomto prípade žalobkyni) písomné vyhotovenie svojho rozsudku priamo. Preto lehota v zmysle ust. § 46 ods. 1 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní začala plynúť od doručenia rozsudku žalobkyni, t.j. od 26.8.2016 a márne uplynula 26.11.2016, pričom žalobkyňa žalobu na súde podala až 20.12.2016. Pokiaľ by rozhodcovský súd nebol doručoval rozsudok priamo žalobkyni, bol by postupoval v rozpore s § 33 ods. 2 Zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Skutočnosť, že neskôr doručoval duplicitne aj právnej zástupkyne žalobkyne práve z dôvodu, že po vydaní a doručovaní rozhodcovského rozsudku zistil, že žalobkyňa má právne zastúpenie na základe plnej moci, nemožno považovať za skutočnosť, ktorá by v rozpore so zákonom posúvala začatie plynutia lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku. V čase vydania, resp. doručovania rozhodcovského rozsudku žalobkyňa nebola zastúpená právnym zástupcom. Vzhľadom k tomu, že žalovaný považuje žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku za podanú oneskorene, navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietne, resp. ho zruší a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania.

13. K podanému odvolaniu sa písomne vyjadrila žalobkyňa, ktorá sa plne stotožnila s rozhodnutím a právnym záverom súdu prvej inštancie, navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu potvrdil a uplatnila si náhradu trov odvolacieho konania. Je pravdou, že rozhodcovský súd vo veci rozhodol rozhodcovským rozsudkom 8.8.2016, ktorý bol následne žalobkyni doručený 26.8.2016 a právnej zástupkyne 15.12.2016 a z týchto dátumov je zrejmé, že rozhodcovský súd mal v čase expedovania rozhodcovského rozsudku, t.j. po 12.8.2016 vedomosť o tom, že žalobkyňa je právne zastúpená. Rozhodcovský rozsudok následne doručoval rozhodcovský súd z neznámych dôvodov právnej zástupkyne žalobkyne s väčším časovým odstupom, avšak žaloba bola podaná včas v súlade s ust. § 46 ods. 1 Zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Následne aj v súvislosti s posudzovaním celkového nároku žalobkyne bolo dokazovaním pred súdom prvej inštancie preukázané, že pri rozhodovaní rozhodcovským súdom boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľov. Napriek tomu rozhodcovský súd rozhodol tak, že zaviazal žalobkyňu na plnenia a nepostupoval podľa platnej právnej úpravy.

14. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie ako podané včas a oprávnenou osobou bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, preskúmal rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu vyplývajúcom z § 379 a 380 ods. 1, 2 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov, a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

15. Žalobca použil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP. Podstata odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom je to, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané či vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je v praxi vykladaný tak, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení súd vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav, a o omyl v aplikácii práva ide vtedy,

ak súd použil právny predpis iný, než ktorý použiť mal alebo ak síce použil správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

16. V prejednávanej veci odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené. Rozsudku súdu prvej inštancie nemožno vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, alebo z prednesov účastníkov nevyplynuli a ani inak nevyšli za konania najavo alebo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor. Tiež nebolo zistené, že by na zistený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval nesprávne zákonné ustanovenie alebo použité zákonné ustanovenie nesprávne vyložil. Súd vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, náležite zistil skutkový stav a vykonané dôkazy hodnotil v súlade so zákonom a z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam na ktorých založil aj svoje rozhodnutie, zo zisteného stavu vyvodil aj správny právny záver. Podľa názoru odvolacieho súdu napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je dostatočne odôvodnený a spĺňa kritériá riadneho odôvodnenia podľa § 220 ods. 2 CSP.

17. Odvolacie námietky odvolateľa boli už predmetom dokazovania pred súdom prvej inštancie, ktorý sa s nimi dôsledne vysporiadal pri rozhodovaní v danej veci. Ani ďalšie skutočnosti uvedené v odvolaní neumožňujú odvolaciemu súdu prijať iné závery a nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého výroku rozsudku, preto odvolací súd rozsudok napadnutý odvolaním ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

18. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, ktoré je vyčerpávajúce, preto na neho v plnom rozsahu odkazuje. Na zdôraznenie správnosti rozsudku súdu prvej inštancie s prihliadnutím na odvolacie námietky odvolací súd dodáva:

19. Odvolacie námietky žalovaného spočívali v tom, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil začiatok a plynutie lehoty na podanie žaloby na zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorá podľa žalovaného uplynulá márne a žaloba mala byť preto zamietnutá.

20. Odvolací súd zo spisového materiálu zistil, že obsahuje kópiu dokumentov z rozhodcovského spisu č. SRSAspA12006/16, okrem iného aj kópiu doručky o doručení výzvy v tomto konaní žalobkyni G. J. na žalobnú odpoveď, ktorú táto prevzala 2.7.2016 (č.l. 72 spisu). Vyjadrenie k výzve zo dňa 3.8.2016 spolu s priloženým plnomocenstvom zo dňa 3.8.2016 bolo doručené Stálemu rozhodcovskému súdu dňa 12.8.2016, ako vyplýva z pečiatky nachádzajúcej sa na tomto podaní (č.l. 73, 76 spisu). Rozsudok bol Stálym rozhodcovským súdom vydaný dňa 8.8.2016 a na č.l. 80 sa nachádza kópia doručky o doručení tohto rozsudku priamo G. J. s dátumom 26.8.2016 a na č.l. 81 kópia doručky o doručovaní rozsudku právnej zástupkyni žalobkyne JUDr. Hedvige Galovej s dátumom prevzatia 15.12.2016. Vzhľadom k tomu, že ide o kópie spisu Stáleho rozhodcovského súdu, nie je možné zistiť, kedy bol predmetný rozhodcovský rozsudok daný na poštu na doručenie účastníčke rozhodcovského konania G. J., t.j. či na poštu bol tento rozsudok daný ešte pred dátumom 12.8.2016, kedy Stálemu rozhodcovskému súdu už bolo známe, že G. J. udelila plnomocenstvo na zastupovanie v konaní právnej zástupkyni advokátke JUDr. Galovej. Z kópie doručky, ktorá osvedčuje doručenie rozsudku žalobkyni však je evidentné, že zásielka bola doručovaná dňa 25.8.2016 a uložená na pošte dňa 25.8.2016. Je viac než pravdepodobné, že zásielka bola daná na poštu po 12.8.2016. Žalovaný nepredložil do skončenia dokazovania dôkaz o tom, že písomné vyhotovenie rozhodcovského rozsudku bol doručované žalobkyni ešte pred 12.8.2016.

21. Podľa § 28 ods. 7 Zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní spotrebiteľ sa môže v konaní dať zastúpiť advokátom alebo iným zástupcom v súlade so všeobecným predpisom o konaní pred súdmi (CSP). Podľa § 33 ods. 2 veta prvá Stály rozhodcovský súd doručuje písomnosti spotrebiteľovi do vlastných rúk na adresu uvedenú v spotrebiteľskej zmluve, na ktorú sa vzťahuje spotrebiteľská rozhodcovská zmluva alebo na inú adresu oznámenú spotrebiteľom alebo zistenú Stálym rozhodcovským súdom najmä z listín, ktoré sú obsahom spisu.

22. Podľa § 71 ods. 1 tohto zákona, ak niektorú otázku v konaní nemožno riešiť podľa tohto zákona, použijú sa primerane ustanovenia všeobecného predpisu o konaní pred súdmi, ak to povaha veci pripúšťa (CSP).

23. Vzhľadom k tomu, že Zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní bližšie neuvádza rozsah zastúpenia na základe plnomocenstva udeleného advokátovi, v zmysle ust. § 70 ods. 1 je potrebné tento rozsah aplikovať z ust. § 92 ods. 2 CSP, t.j. že splnomocnenie udelené na celé konanie a splnomocnenie udelené advokátovi nemožno obmedziť. Zástupca, ktorému bolo takéto splnomocnenie udelené, je oprávnený na všetky úkony, ktoré môže v konaní urobiť strana.

24. Podľa § 110 ods. 1 CSP ak má strana zástupcu so splnomocnením na celé konanie, doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi. Písomnosť sa doručuje aj strane, ak strana má osobne v konaní niečo vykonať alebo ak o tom súd rozhodne s ohľadom na povahu veci. Výzva na zaplatenie súdneho poplatku, ako aj procesné poučenia vydané súdom sa doručujú iba zástupcovi.

25. Vzhľadom na uvedené zákonné ustanovenia možno teda uviesť, že ak má v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní spotrebiteľ udelené plnomocnenstvo advokátovi, ide o zastúpenie pre celé konanie, je potrebné doručovať písomnosti tomuto advokátovi. Prípadné doručenie takejto písomnosti iba účastníkovi je neúčinné. V takomto prípade nezačnú plynúť ani lehoty na vykonanie procesného úkonu, ak sa ich začiatok viaže na moment doručenia. Vznik splnomocnenia na účely sporového konania je podmienený výlučne relevantným prejavom vôle splnomocniteľa, a to v písomnej forme. Splnomocnením preukazuje zástupca v spore svoje oprávnenie konať v mene zastúpenej strany. Legitimovanie zástupcu týmto spôsobom má osobitný právny význam voči súdu, protistrane aj iným zo subjektov zúčastneným na konaní. Povinnosť súdu konať pri splnení zákonných podmienok so stranou ako so zastúpeným subjektom a s tým spojené procesné úkony a postupy voči zástupcovi bezprostredne súvisia so základným právom strany na súdnu ochranu (článok 46 Ústavy SR) a na spravodlivé súdne konanie (článok 6 Dohovoru). Právne účinky splnomocnenia nie sú pritom viazané na jeho predloženie súdu. Ak je zástupca oprávnený konať za zastúpenú stranu, môže toto svoje oprávnenie preukázať aj dodatočne, prípadne v rámci postupu súdu pri odstraňovaní nedostatku procesnej podmienky. Vznik plnomocenstva a jeho účinky je teda rozdielne koncipovaný ako odvolanie a výpoveď plnomocenstva.

26. V danom prípade podľa názoru odvolacieho súdu je podstatné preto, či Stály rozhodcovský súd mal po vyhlásení svojho rozsudku v danej veci 8.8.2016 doručovať spotrebiteľke (žalobkyni v tomto konaní) alebo jej právnej zástupkyni. Dňa 12.8.2016 bolo rozhodcovskému súdu doručené podanie spotrebiteľky obsahujúce žalobnú odpoveď, prílohou ktorej bolo aj plnomocnenstvo pre advokátku, rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu v písomnej forme bol doručovaný žalobkyni ako spotrebiteľke po tomto dátume, preto relevantné a účinné doručenie tohto rozsudku je možné len splnomocnenej advokátke spotrebiteľky.

27. Keďže iné námietky proti rozsudku súdu prvej inštancie zo strany žalovaného vznesené v odvolaní neboli, odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedené napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil vrátane súvisiaceho výroku o trovách konania.

28. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1,2 v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Úspešnej žalobkyni odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalovanému v plnom rozsahu.

29. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).